

Koperta z podatkiem? Fiskus patrzy na weselne prezenty

Kategoria: Styl życia

Opublikowano: wtorek, 08, lipiec 2025 10:37

Katarzyna Sekuła

Odśłony: 1277

Ślubne prezenty – symbol miłości, pamięci i dobrej woli – mogą okazać się nie tylko radością dla nowożeńców, ale i przedmiotem zainteresowania urzędu skarbowego. Choć fiskus nie sprawdza, co dokładnie kryje się w każdej kopercie, to darowizny – w tym gotówkowe – podlegają ścisłym przepisom podatkowym. Nieznajomość tych regulacji może prowadzić do nieprzyjemnych konsekwencji, dlatego warto wiedzieć, kiedy i jak zgłosić otrzymane środki, aby nie zepsuć sobie wspomnień z najważniejszego dnia w życiu.

Wszystko, co trafia do młodej pary w ramach prezentów – czy to pieniądze, biżuteria, czy inne kosztowności – jest traktowane przez prawo jako darowizna. Jak tłumaczą doradcy podatkowi, obowiązek zgłoszenia zależy od kilku czynników: stopnia pokrewieństwa z darczyńcą, łącznej wartości darowizn w ciągu pięciu lat oraz sposobu przekazania prezentu.

Polskie prawo rozróżnia trzy grupy podatkowe, dla których obowiązują inne limity kwoty wolnej od podatku. Najniższy próg – 5 733 zł – dotyczy osób niespokrewnionych i dalszych krewnych (grupa III). Nieco wyższy – 27 090 zł – przysługuje w przypadku darczyńców należących do grupy II, czyli np. wujków, ciotek, kuzynów czy wnuków rodzeństwa. Najwięcej, bo 36 120 zł w ciągu 5 lat, można otrzymać bez podatku od bliskich z grupy I – rodziców, rodzeństwa, teściów czy dzieci.

Ważne jest, że limity te liczone są oddzielnie dla każdej osoby – nie sumuje się darowizn od różnych gości z tej samej grupy. Jednak fiskus patrzy na łączną wartość prezentów od jednego darczyńcy w pięcioletnim okresie. Jeżeli przekroczy się limit – darowiznę należy zgłosić do urzędu skarbowego, a w niektórych przypadkach zapłacić podatek.

Szczególne sytuacja dotyczy najbliższej rodziny – tzw. grupy 0 – do której zaliczają się m.in. małżonek, dzieci, rodzice czy dziadkowie. W ich przypadku, nawet jeśli przekroczą ustawowy próg, mogą liczyć na pełne zwolnienie z podatku. Jednak tylko pod warunkiem spełnienia określonych formalności. Przede wszystkim pieniądze muszą być przekazane przelewem bankowym lub przekazem pocztowym. Gotówka wręczona w kopercie – choć tradycyjna – tego zwolnienia nie obejmuje. Drugim wymogiem jest złożenie deklaracji SD-Z2 w urzędzie skarbowym w ciągu 6 miesięcy od dnia otrzymania darowizny. Brak któregokolwiek z tych kroków powoduje utratę prawa do zwolnienia, nawet jeśli obdarowującym był najbliższy członek rodziny.

Warto również pamiętać, że ślub to dla wielu osób moment, w którym łączą się różne pokolenia i relacje rodzinne. Dlatego dobrze, by młoda para zorientowała się zawczasu, jak rozliczać otrzymane środki, szczególnie jeśli planuje przeznaczyć je na większe inwestycje – np. zakup mieszkania czy samochodu, które mogą przyciągnąć uwagę fiskusa.

Choć urzędy skarbowe nie przeszukują sal weselnych, to przypadki nadzwyczajnych darowizn lub donosy bywają przyczyną kontroli. W razie wątpliwości zawsze warto skonsultować się z doradcą podatkowym i upewnić się, czy nie obowiązują nas formalności.

Nowożeńcy powinni pamiętać, że choć podarunki ślubne są radosnym akcentem ceremonii, fiskus nie daje prezentów za darmo. Znajomość przepisów pomoże uniknąć niepotrzebnych komplikacji – i zadbać o to, by ślubne wspomnienia nie zostały przyćmione przez podatkowe nieporozumienia.

Źródło: IP